

برتری جویی قدرت‌های جهانی بر آمریکا

نقش حوادث کنگره بر تضعیف جایگاه جهانی آمریکا

تنزل آمریکا در مقابل رقابیش (چین و روسیه) در اثر حوادث کنگره

افراد در چین و روسیه در مورد تحولات سیاسی آمریکا، بیشتر از آنکه ناشی از تبلیغات چینی یا روسی باشد، نشئت گرفته از واکنش آمریکا به بحران رخ داده در کشورش است. رینیکوا با اشاره به اینکه فرصت پیش آمده بعد اتفاقات رخ داده در ساختمان کنگره، زمانی بسیار مناسب برای آمریکا است تا بتواند خود را مجدداً بازسازی کند و تصویری دیگر از خود در نزد جهانیان بسازد، تأکید می‌کند که شیوه مقابله آمریکا با این بحران در هفته‌ها و ماه‌های آتی، تعیین‌کننده چگونگی نگرش مردم در چین، روسیه و دیگر کشورها نسبت به آمریکا خواهد بود.

«خیر، هرج و مرج و اغتشاش در آمریکا، موهبتی برای چین و روسیه تلقی نمی‌شود.»
خودکامگان (اتوکرات‌ها) در سرتاسر جهان، هیچ سودی از مشکلات ایالات متحده نمی‌برند.

مهاجر در پشت میله‌های زندان و تصویر مرگ جورج فلویید توسط پلیس یا تصاویری بسیار وحشتناک از بیمارستان‌های آمریکا، در حالی که جمعیت عظیمی از بیماران کوید ۱۹، در آنجا جمع شده بودند. رینیکوا معتقد است که افزایش اخیر در میزان آسیب‌های وارد شده توسط ایالات متحده به کشور و ملت خود، سبب شده بود تا چین و روسیه، اقداماتی جسورانه تر اتخاذ کنند تا بتوانند از این طریق، در صحنه بین‌الملل بیش از پیش مورد پذیرش قرار گیرند. حال، اگرچه اعتبار ایالات متحده خدشه دار شده اما این حالت سبب تحکیم و تقویت سایر ایالت‌های خودکامه نشده است زیرا هیچ ارتباطی بین این دو وجود ندارد. رینیکوا ادعا می‌کند که تمامی اسناد و مدارک به دست آمده نشان می‌دهد که برداشت‌ها و استنباط‌های ذهنی

ماریا رپنیکوا^۱ در این مطلب با عنوان «خیر، هرج و مرج و اغتشاش در آمریکا، موهبتی برای چین و روسیه تلقی نمی‌شود»^۲ - که در پانزدهم ژانویه ۲۰۲۱ در روزنامه نیویورک تایمز^۳ منتشر شده است - بیان می‌کند تصویر ایالات متحده از خودش به عنوان رهبر و قطب اصلی دموکراسی برای سال‌ها، دیگران را به چالش کشیده است، حتی قبل از ریاست جمهوری ترامپ، با در نظر گرفتن نمایش‌های بسیار تکان دهنده در مورد شکنجه و آزار زندانیان عراقی در ابوغریب توسط سربازان آمریکایی یا حتی برنامه نظارت غیرقانونی آژانس امنیت ملی. در دوره ریاست جمهوری ترامپ، انتقادات از آمریکا، بیشتر نیز شد، از جمله بعد از انتشار تصاویری بسیار دل‌خراش از کودکان خانواده‌های

1. Maria Repnikova
2. No, the Chaos in America Is Not a Gift to China and Russia
3. The New York Times

آیا آشفته‌گی سیاسی در ایالات متحده «موهبتی الهی برای منتقدان آمریکا» تلقی خواهد شد یا صرفاً یک «کودتای سیاسی تبلیغاتی» برای آن‌ها است؟ آیا کریس کونس، سناتور دموکرات دلاویر، پیش‌تر هشدارهایی در مورد تأثیرگذاری بحران دموکراسی آمریکا بر خط‌مشی‌های رهبران خودکامه در سرتاسر جهان داده است؟ هوا چونینگ، سخنگوی زن وزارت امور خارجه چین، تعدادی از افسران و سیاستمداران ایالات متحده را مورد خطاب قرارداد، زیرا آن افراد به معترضان در هنگ‌کنگ، لقب «قهرمانان دموکراسی» را داده بودند، اما در حال حاضر، همان افراد القاب «اراذل و اوباش» و «افراطیون» را به طرفداران ترامپ که به ساختمان کنگره ایالات متحده یورش برده بودند نسبت داده بودند.

دیمیتری پولینسکی، معاون اول نماینده دائم روسیه در سازمان ملل، در توئیتر، آشکارا این اتهام را وارد کرد که چرا معترضان راه یافته به ساختمان کنگره «میدن استایل» مرتبط با اغتشاشات سال ۲۰۱۴ در اوکراین با حمایت بسیار گسترده غربی‌ها با عنوان «مجرم» مورد خطاب قرار گرفته بودند؟ ماریا زاخارووا، سخنگوی زن وزارت امور خارجه روسیه، استدلال کرد که اتفاقات پیش آمده «بار دیگر توجه آن‌ها را به سیستم کنترل قدیمی ایالات متحده، معطوف کرده است.» سرمقاله‌ای در

گلوبال تایمز (یک روزنامه نیم قطع ناسیونالیستی تحت کنترل حزب کمونیست چین)، به تاریخ ۷ ژانویه، بیانه‌ای مبنی بر «فروپاشی داخلی سیستم سیاسی ایالات متحده» را انتشار داد. در روز چهارشنبه و در واکنش به استیضاح آقای ترامپ در واشینگتن، سرمقاله‌ای دیگر با این عنوان چاپ کرد: «همه چیز در جهان تغییر کرده است؛ چین در حال مبارزه با بیماری همه‌گیر و ایالات متحده در حال نزاع برای کسب قدرت است.» حال، دیگر چه اتفاقاتی رخ خواهد داد؟ آیا عمیق‌تر شدن شکاف‌ها در سیستم سیاسی آمریکا، موجب افزایش مشروعیت چین و دیگر رژیم‌های خودکامه می‌شود؟

تصویر ایالات متحده از خودش به‌عنوان رهبر و قطب اصلی دموکراسی برای سال‌ها، دیگران را به چالش کشیده است، حتی قبل از ریاست جمهوری ترامپ؛ با در نظر گرفتن نمایش‌های بسیار تکان‌دهنده در مورد شکنجه و آزار زندانیان عراقی در ابوغریب توسط سربازان آمریکایی یا حتی برنامه نظارت غیرقانونی آژانس امنیت ملی. در دوره ریاست جمهوری ترامپ، انتقادات از آمریکا، بیشتر نیز شد، از جمله بعد از انتشار تصاویری بسیار دل‌خراش از کودکان خانواده‌های مهاجر در پشت میله‌های زندان و تصویر مرگ جورج فلوید توسط پلیس یا تصاویری بسیار وحشتناک

از بیمارستان‌های آمریکا، در حالی که جمعیت عظیمی از بیماران کوید ۱۹، در آنجا جمع شده بودند. افزایش اخیر در میزان آسیب‌های وارد شده توسط ایالات متحده به کشور و ملت خود، سبب شده بود تا چین و روسیه اقداماتی جسورانه تر اتخاذ کنند و بتوانند از آن طریق، در صحنه بین‌الملل بیش از پیش مورد پذیرش قرار گیرند؛ در عرصه سازمان ملل و سازمان بهداشت جهانی و در دریای جنوبی چین، اوکراین و سوریه. اگرچه اعتبار ایالات متحده خدشه دار شده بود اما این حالت، سبب تحکیم و تقویت سایر ایالت‌های خودکامه نشده بود. هیچ ارتباطی میان این دو وجود ندارد.

به‌راستی، اطلاعاتی که در اینجا آورده ام، به‌هیچ‌وجه منتج از تحلیل‌های سیستماتیک پوشش‌های خبری نبوده است. این‌ها در رسانه‌های اجتماعی مطرح نشده یا بر مبنای نظرسنجی افکار عمومی تحلیل نشده بودند (گردآوری اطلاعات با استفاده از آن منابع بسیار زمان‌بر است). اطلاعات بنده بر مبنای گزارش‌ها و اتفاقات اخیر و البته تحقیقات بنده راجع به ارتباطات سیاسی در کشورهای خودکامه، به‌خصوص چین بوده است. در نتیجه تا به اینجا دلیلی نمی‌بینم که ادعا کنم مخدوش شدن اعتبار آمریکا، موجب پرنرنگ‌تر یا برجسته‌تر شدن

تصویر مستبدان در کشورهای دیگر شده است.

از زمانی که بیماری همه گیر کوید ۱۹ شیوع پیدا کرد، کشور چین جایگاه سابق خود در سطح جهان را از دست داد، اگرچه همین کشور چین توانسته بود این بیماری را، بسیار بهتر از ایالات بزرگ تر، مدیریت و کنترل کند. در بررسی صورت گرفته توسط مرکز تحقیقات پیو در چهارده کشور صنعتی در فصل پاییز، سه چهارم یا حتی تعداد بیشتری از پاسخ-دهندگان ساکن در اکثر آن کشورهای صنعتی، «دیدنی منفی» نسبت به کشور چین داشتند. البته باید ذکر کرد که این نسبت، بسیار بیشتر از سال گذشته بوده است. اکثریت افراد شرکت کننده در یک مطالعه پیوی دیگر- که در تابستان برگزار شده بود- همچنان، این دیدگاه منفی را نسبت به کشور روسیه داشتند.

آب تبلیغات سیاسی در مرزهای داخلی هر کشور نیز جواب خواهد داد؟ پوشش رسانه ای چین و روسیه در مورد بحران اخیر در واشینگتن با هدف برانگیختن احساسات وطن دوستانه یا ناسیونالیستی، در هر دو کشور برنامه ریزی شده بود که تا حدودی هم در دستیابی به این امر، موفق بوده است. گلوبال تایمز، پستی منتشر کرد که در آن، تصویر یورش به ساختمان کنگره در هفته پیش و تصویر ورود معترضان به ساختمان شورای قانون گذاری هنگ کنگ در

جولای ۲۰۱۹، در کنار یکدیگر نشان داده شده بود. یکی از کامنت ها راجع به این پست، بیش از ۱۰۰۰ تا لایک گرفت؛ «بالاخره پلوسی توانست در دفتر خودش به تماشای همان «صحنه ی زیبایی» بنشیند که پیش تر خطاب به تظاهرات هنگ کنگ به کنایه گفته بود». این کامنت، خطاب به نانس پلوسی، سخنگوی مجلس نمایندگان ایالات متحده آمریکا، گذاشته شده بود. وی این الفاظ را «صحنه ی زیبا» برای توصیف ورود غیرقانونی به مجلس مقننه استفاده نکرده بود، بلکه خطاب به هنگ کنگی ها در مراسم شب زنده داریشان برای قربانیان اعتراضات میدان تیان آن من در سال ۱۹۸۹ گفته بود. همچنین، در ادامه این کامنت آمده بود: «ایالات متحده استاندارد های دوگانه ندارد. ایالات متحده صرفاً هیچ استاندارد ی برای تشخیص درست و نادرست ندارد.»

هرج و مرج و اغتشاش در واشینگتن به صورت هم زمان و به صورت گسترده در هر دو رسانه های جریان اصلی و رسانه های اجتماعی چین، پخش شده بود، البته موارد بسیار کمی نیز سانسور شده که غیرمعمول بود. انتشار یا تسهیل در انتشار سازی آن همه اطلاعات، به نظر می رسد ابزاری برای تبلیغات سیاسی باشد؛ اما انتشار این حجم از اطلاعات، می توانست نتیجه ای معکوس برای دولت چین داشته باشد زیرا

ممکن بود، موجب محبوبیت بیشتر ایالات متحده در میان تماشاگران چینی شود، به خصوص اگر اتفاق پیش آمده در آمریکا، به شیوه ای به تصویر کشیده می شد که انعطاف پذیری نهادهای دموکراسی برای بیان مخالفتشان با یک رئیس جمهور خطرناک را نشان می داد.

برخی گفتگوهای صورت گرفته در رسانه های اجتماعی چین، اتفاقات اخیر را با جزئیات بسیار دقیق مورد تجزیه و تحلیل قرار داده و اتفاقات مشابه و قیاس هایی برای این اتفاقات در طول تاریخ آورده است. ویدئویی در فضای مجازی پخش شده بود که در آن، صدای تیراندازی در ساختمان کنگره شنیده می شد، یکی از کاربران ویبو، این ویدئو را «تیراندازی در لکسینگتون» توصیف کرد، آن هم در اشاره به آغاز انقلاب آمریکا با اولین تیراندازی در لکسینگتون^۱. یکی دیگر از کاربران ویبو، تصویر انتشار یافته از طرفداران ترامپ را در حالی که پرچم «آمریکا را دوباره عالی کن (ماگا)»^۲ در بالای یک اتومبیل به اهتزاز درآورده بودند، قیاسی برای اثر هنری «آزادی هدایتگر مردم»^۳ دانست؛ نقاشی معروف به تصویر کشیده شده با هدف بزرگداشت انقلاب جولای ۱۸۳۰ در فرانسه. در نهایت، باید به این نکته اشاره کرد که تلاش ترامپ برای کودتا، به

1. the Lexington gunshot
2. Make America Great Again
3. Liberty Leading the People

شکست ختم شد. در نهایت، نتایج حاصل از برگزاری انتخابات تأیید شد. بالاخره ترامپ - البته با تأخیر و در ظاهر با اکراه - خشونت تعدادی از طرفداران خود را تقبیح کرد؛ و الآن دوباره استیضاح شده است. بعد از اینکه هوشی جین، سردبیر روزنامه گلوبال تایمز چین، در هفتم ژانویه در ویبو پستی منتشر کرد، مبنی بر اینکه سیستم دموکراتیک آمریکا از داخل ترکیده است، یکی از کاربران ویبودر پاسخ به او گفت: «آمریکا ظرفیت بسیار بالایی برای اصلاح اشتباهاتش دارد؛ به راحتی می تواند این چالش را نیز پشت سر گذارد.» وی در ادامه افزود: «اگر چنین اتفاقی در نظام چین می افتاد، شخصیتی همانند ترامپ، همچنان رئیس جمهور می - ماند. البته، چین باید خیلی مراقب باشد که افرادی همانند ترامپ، وارد سیستم حکومتی این کشور نشوند.» مجدداً اشاره کنم که این کامنت - ها، تنها بخش بسیار کوچکی از مدارک و عکس های گرفته شده از آن روز است که به صورت گسترده در رسانه های اجتماعی، به بحث و گفتگو گذاشته شده است؛ که باید مطالعات و تحقیقات بیشتری بر روی آن ها انجام شود، البته در بافتی گسترده تر و با در نظر گرفتن جنبه های بیشتری از این رخداد. تمامی اسناد و مدارک به دست آمده نشان می دهد که برداشت ها و استنباط های ذهنی افراد در چین

کند و تصویری دیگر از خود در نزد جهانیان بسازد. شیوه مقابله آمریکا با این بحران در هفته ها و ماه های آتی، تعیین کننده چگونگی نگرش مردم در چین، روسیه و دیگر کشورها نسبت به آمریکا خواهد بود.

و روسیه در مورد تحولات سیاسی آمریکا، بیشتر از آنکه ناشی از تبلیغات چینی یا روسی باشد، از واکنش آمریکا به بحران رخ داده در کشورش، نشئت گرفته است. یورش به ساختمان کنگره ایالات متحده و عواقب سیاسی دراماتیک ناشی از این اتفاق، موهبت یا امتیازی برای رهبران خودکامه تلقی نمی شود زیرا این رهبران، بیشتر مصمم اند تا نقاط ضعف و کاستی های آمریکا را مورد نکوهش قرار دهند؛ فرصت پیش آمده بعد از اتفاقات رخ داده در ساختمان کنگره، زمانی بسیار مناسب برای آمریکاست تا بتواند خود را مجدداً بازسازی

منبع:

این مقاله ترجمه ای است از مقاله ای که در آدرس ذیل قابل دسترسی است:
<https://www.nytimes.com/2021/01/15/opinion/impeachment-china-russia.html?action=click&module=Opinion&pgtype=Homepage>